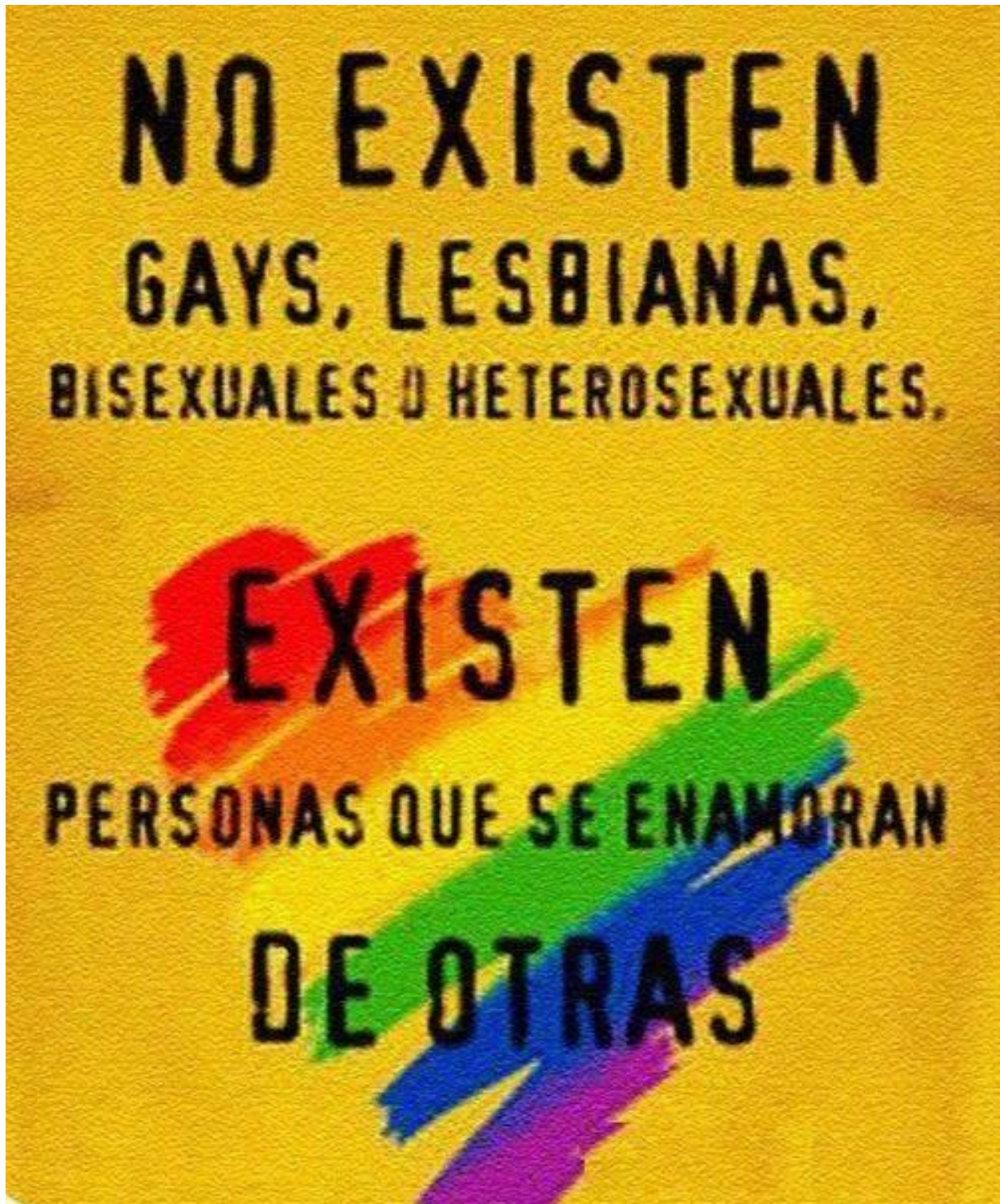

Ball

Neus Planelles

Capítulo 1

Quan el gust fresc, ni dolç ni salat, misteriós, energètic, misteriós i plaenter de la cervesa em travessava la gola, acabaven de posar una cançó de flamenc, un d'eixos estils de música dels que no acostumo a escoltar, però tampoc l'odie. La Marta va començar a manejar la cintura d'una manera vaga i simple, però ben encertada. Almenys creia que ho estava fent millor que jo, mentre les meues mans es van ajuntar i separar en l'interval de temps d'una mil·lèsima de segon, per a pegar dues o tres palmades, perquè sense palmades no hi ha flamenc. Tampoc sabia molt bé com manejar-me, ho feia més per diversió que no pas per ser l'estrella de la nit.

Després d'uns tres minuts va sonar una altra cançó. Mai havia deprés a ballar i només feia servir la cintura amb uns no massa animats moviments dels braços. L'altra noia que també venia amb nosaltres feia servir més els peus i les cames que altra part del cos. a ninguna de les tres se'ns podia dir que ho féiem esplèndit. Però la majoria de la gent del local es menejava, si fa no fa, com nosaltres. Menys una parella d'uns cinquanta anys; vam aplegar a la conclusió que eixa parella ja s'havia begut uns quants combinats de més.